

[Margrete Auken]

og derfor er den almindelige søndagslovgivning temmelig absurd og ubrugelig.

Så hørte vi ved første behandling af lovforslaget her hr. Wilhjelm være meget principiel, han ville have orden i tingene, og det blev virkelig kørt frem, som om det var det helt store, at der ikke måtte være kludder i noget her. Vi hørte hr. Jimmy Stahr levere det bedste argument til Dansk Arbejdsgiverforening for, at der ikke skulle være særlig helligdagsbetaling, for der var jo ikke noget særligt ved de dage for langt den største del af befolkningen.

Og så kommer man til at tænke på, om de dage ikke er sjove, fordi de er anderledes. Når man så sidder og hører forhandlingerne i dag og hører alle de borgerlige, så kommer man i tvivl igen, for hvilken patos får de dog ikke lagt i denne anderledeshed ved de dage, og her skal hr. Wilhjelm takkes for at have reddet mig én gang til ved at komme op og sige, at det hele handlede om, at det var forkert, at der var kludder. Man kan dø af orden i tingene. Man kan dø af at sige »rent principielt« til alt i denne verden fra småt til stort, og bl.a. det er grunden til, at jeg synes, det er udmærket, at vi opretholder de fire store helligdage, også selv om de er så gennemhullede, som fru Ebba Strange udmærket beskrev det.

Det rod synes jeg er nok så sjovt at leve med og eventuelt rette på hist og pist som at leve med hr. Wilhjelm's glasklare isslot.

(Kort bemærkning).

Inge Krogh (KrF):

Jeg vil gerne spørge ordføreren for forslagsstillerne, om der virkelig er noget bevis for, at biskop Bertelsen har ment sin udtalelse om, at grundlovens § 4 undergraves af ophævelsen af helligdagsloven. Er der noget bevis for det?

Så kan jeg da også godt spørge, om der er noget bevis for, at biskop Bertelsen er SF'er – måske har hr. Wilhjelm adgang til medlemslisterne inden for SF – og om det er almindeligt, at man omtaler offentlige personers politiske tilhørsforhold.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Må jeg takke ordførerne, fordi de ændringsforslag, der blev stillet af mig efter andenbehandlingen, har fremkaldt interesse.

Jeg forstår, at det har fremkaldt interesse i de fleste partigrupper: Jeg synes, det er glædeligt i forbindelse med denne sag, at en åben drøftelse i folketinget medfører, at man forsøger – og det er altså det, jeg har gjort på opfordring – at finde en form, der kan være mere tilfredsstillende end den løsning, man ellers ville få.

Jeg har vanskeligt ved at forstå, at hr. Wilhjelm bebrejder mig, at jeg på grundlag af den andenbehandling, vi havde, går tilbage i ministeriet og i løbet af en time, inden samrådet fandt sted, fik udarbejdet et ændringsforslag, som jeg mener er rigtigt efter de tilkendegivelser, der er kommet fra mange sider. Jeg håber virkelig oprigtigt, at vi kan løse sagen på den måde.

Jeg har også vanskeligt ved at forstå, at afstanden skulle være formidabel. Når hr. Jimmy Stahr, der siger, han ikke kan stemme for ændringsforslagene, alligevel så stærkt fremhæver § 1 i den nuværende lov, der siger, at der ikke på folkekirkens helligdage må foretages noget, hvorved gudstjenesten forstyrres, forstår jeg ikke, hvorfor man ikke kan lade det blive stående i en lov i stedet for at skulle vejen omkring politivedtægter eller lignende. Det er da langt mere enkelt at beholde loven, som den er, med den ændring, der tilfredsstiller nogle og vel også tilfredsstiller en udvikling.

Det, vi viser i øvrigt gennem loven, er, at vi vil respektere kirken og den kristne religion – og det tror jeg mange vil her i landet – ved at fastholde beskyttelsen omkring de store helligdage. Det er det, der ligger i lovforslaget.

Endvidere er det en rent praktisk foranstaltning med hensyn til at give samlede direktiver gennem et cirkulære om, hvordan man skal forholde sig i de forskellige politikredse. Der ligger ikke her noget ønske om en skærpelse i forhold til det, vi har haft tidligere, og det er da muligt, at man skal kigge nærmere på, hvad man har haft tidligere.

Jeg skal ikke gå ind i en ny diskussion om hverken boksning eller professionel fodbold. Når jeg tænker på den måde, de fleste holder juleaften på her i landet, må man have ikke så lidt i retning af medlidenhed med dem, der skal op at bokse kl. 9 juledags morgen . . . (*Munterhed*) . . . men det er jo en ganske anden ting. Jeg har egentlig aldrig rigtig kunnet forstå, at man kunne få nogen til det,